

[Stensballe.]

ved tidligere Lovgivning i saa Henseende, vil Chancerne for Ophævelse af de Restriktioner, som vi alle længes efter skal blive ophævet, blive større, end de har været nogen Sinde tidligere.

Jeg vil gerne paapege, at skal denne saa indgribende Lovgivning blive til fuld Nytte, maa ogsaa Statens store Forbrug af Penge begrænses stærkt. Det store Forbrug, som vi har haft siden den 5. Maj i Fjor, har jo muligt været nødvendigt, men jeg tror, at vi alle maa blive enige om, at nu maa der spares, hvis vi skal kunne naa at faa vort Pengevæsen saneret og igen faa sunde Pengeforhold her i Landet. Det er min Overbevisning, at hvis det skal gaa vort Land godt i økonomisk Henseende, maa der nu produceres og arbejdes. Lederne af Virksomhederne maa gøre alt for at skaffe Raastoffer frem til Bearbejdning, og der maa ogsaa som før Krigen fra Arbejdernes Side gøres den yderste Indsats, thi ellers tror jeg ikke, at dette Land i Konkurrence med Udlandet kan bære det høje Løniveau, vi er kommet op paa. Danske Arbejdere har altid været berømmet for deres gode Indsats, og jeg tror heller ikke, det vil vare længe, før vi kan genoptage de Forbindelser, vi havde før Verdenskrigen.

Dette Lovforslag er altsaa gennemarbejdet i det andet høje Ting. Jeg er enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i, at vi ogsaa i dette Ting skal nedsætte et Udvalg til Gennemprøvelse af Lovforslaget, og at dette Udvalg maa gaa grundigt til Værks under Hensyn til den ikke tidligere prøvede Lovgivning, som vi her staar i Begreb med at gennemføre, for at Indgrebene kan blive reguleret saa meget som muligt, ikke blot over for Erhvervslivet, men over for alle, hvis Interesser berøres af Loven.

Det har altid været saadan her i Rigsdagen, at det Ting, hvori Lovforslaget fremsættes, gør det mest omfattende Arbejde, men at det andet Ting, naar det drejer sig om betydende Lovforslag, i et Udvalg, selv efter at Lovforslaget er gennemprøvet i det Ting, der behandler det først, efterser, om der endnu kunde være noget at tilføje eller ændre, som kunde være til Gavn for Landet og for Retten. Saaledes sker det i det høje Folketing for de Lovforslags Vedkommende, der fremsættes først i Landstinget og udvalgsbehandles her, og noget tilsvarende maa ske her i Landstinget, ogsaa i dette Tilfælde.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse med den højtærede Formands Tilladelse frem-

sætte et Par særlige Betragtninger. Jeg tror, at den høje Regering og ogsaa efterfølgende Regeringer vilde gavne Rigsdagsarbejdet meget ved at fordele Fremsættelsen af Lovforslagene mellem Tingene noget mere, altsaa ved at fremsætte adskilligt flere Lovforslag i Landstinget, saaledes som det skete i tidligere Tid, og saaledes som jeg erindrer i den snart 26-aarige Periode, jeg har haft den Ære at være Medlem af dette høje Ting; det skete fra 1920 og fremefter lige til 1936, om end i de sidste Aar i mindre Grad end tidligere. Der vilde komme bedre Samarbejde mellem de to Tings Medlemmer, det vilde blive lettere at faa Rigsdagsarbejdet holdt inden for den naturlige Grænse af 7 til 8 Maaneder om Aaret. Jeg tror, at baade Regeringen og Administrationen vilde faa lettere Vilkaar ved at være uden Rigsdag i 3—4—5 Maaneder om Aaret, og jeg tror ogsaa, ja, jeg ved det, at Rigsdagens Medlemmer vilde faa Gavn af i Tiden mellem to Samlinger udelukkende at virke blandt den Befolkning, hvis Repræsentanter de er og aldrig bør glemme, de er.

De fleste af de ca. 100 Ændringsforslag, som den højtærede Finansminister enten selv har stillet eller har givet Tilslutning til i det andet høje Ting, maa jo siges at betyde Lempelser. At der naturligvis ogsaa er Skærpselser, ligger alene deri, at Omraadet er blevet udvidet, og dertil kan jeg give min fulde Tilslutning. Det vil naturligvis blive svært for mange, trods Lettelserne og Dispensationerne at skulle udrede Afgiftsbeløbene, skønt det vilde blive endnu meget værre, hvis de større Afgiftsbeløb skulde indføres, som Socialdemokratiet har foreslaaet. Det glæder mig derfor, at den højtærede Finansminister, saaledes som han har givet Udtryk for, vil virke hen til, at de Bestemmelser, der indførtes i 1940, hvorefter Kursavancer ved Salg af Aktier skal beskattes som Indtægt, nu igen skal falde bort. Jeg haaber ogsaa, at Bestemmelsen om Pengeinstitutternes store Kasseforbehold vil kunne bortfalde, saa at Pengeinstitutterne kan faa flere Midler fri til Udlaan til Folk, som ikke selv har likvide Midler nok til Afgiftsbetalingen. Jeg tror ikke, det vil være heldigt alene at gaa Dispensationsvejen. Jeg tror, man derigennem let vil komme til at udvikle en Investeringskontrol, som Erhvervslivet efter min Opfattelse helst vil være foruden.

Jeg skal ikke gaa i Detailler; dem er der jo gjort omhyggeligt Rede for, og jeg skal heller ikke gaa yderligere ind paa de Ændringer, som Folketinget har faaet indført i Lovforslaget. Dog vil jeg gerne udtale min